

Міністерство освіти і науки України
Мелітопольський інститут екології та соціальних технологій
вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет
розвитку людини «Україна»
Мелітопольський коледж вищого навчального закладу «Відкритий
міжнародний університет розвитку людини «Україна»

СОЦІАЛЬНІ ТА ЕКОЛОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ

Матеріали XI Міжнародної Інтернет-конференції
22-24 січня 2019 року

Мелітополь, 2019

УДК 303.1+502/504]:004.738.5(06)

ББК 60.5в4+28.081.4в4]с51я431

С 69

Соціальні та екологічні технології: актуальні проблеми теорії і практики : матеріали XI Міжнародної Інтернет-конференції (Мелітополь, 22-24 січня, 2019 року) /за заг. ред. В.І. Лисенка, Н.М. Сурядної. Мелітополь: ТОВ «Колор Принт», 2019. 176 с. – ISBN 978-966-2489-69-9.

Редакційна рада: **Лисенко В.І.** – доктор біологічних наук, професор, директор Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій Університету «Україна»; **Пономаренко В.І.** – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри фізичної реабілітації Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій Університету «Україна»; **Кошелєв О.І.** – доктор біологічних наук, професор, кафедри екологічної безпеки та раціонального природокористування Мелітопольського державного педагогічного університету ім. Б. Хмельницького; **Молодиченко В.В.** – доктор філософських наук, професор кафедри філософії Мелітопольського державного педагогічного університету ім. Б. Хмельницького; **Розова К.В.** – доктор біологічних наук, завідувач відділу «Випускна кафедра» Інституту фізіології ім. О.О. Богомольця НАН України, Київ. **Саварін О.О.** – кандидат біологічних наук, доцент кафедри екології Гомельського державного університету ім. Ф. Скорини, Білорусь; **Сидоряк Н.Г.** – кандидат біологічних наук, професор кафедри анатомії та фізіології людини та тварин Мелітопольського державного педагогічного університету ім. Б. Хмельницького, академік Міжнародної академії розвитку людини; **Хоменко С.В.** – кандидат біологічних наук, експерт з екології захворювань та зоології, Продовольча та Сільськогосподарська Організація (ФАО) ООН, Служба Здоров'я Тварин (AGAH), Рим, Італія; **Кургалюк Н.** – професор інституту екології та охорони середовища Академії Поморської, Польща; **Сурядна Н.М.** – кандидат біологічних наук, доцент, завідувача кафедри екології та інформаційних технологій Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій Університету «Україна»; **Александров Д.В.** – кандидат соціологічних наук, доцент кафедри філософії Мелітопольського державного педагогічного університету ім. Б.Хмельницького.

Секретар оргкомітету **Фурса В.О.** – старший викладач кафедри соціальної роботи, заступник директора Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій Університету «Україна».

Упорядник збірки **Шипілов Д.О.** – лаборант Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій Університету «Україна», викладач Мелітопольського коледжу Університету «Україна».

Коректор текстів **Павленко С.С.** – старший викладач кафедри екології та інформаційних технологій, заступник директора Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій Університету «Україна».

Рекомендовано до друку Вченою Радою Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій Університету «Україна». Протокол № 3 від 30 січня 2019 року.

Збірка містить матеріали доповідей учасників XI Міжнародної Інтернет-конференції «Соціальні та екологічні технології: актуальні проблеми теорії і практики».

Відповідальність за зміст тез доповідей несуть автори.

ISBN 978-966-2489-69-9

© Мелітопольський інститут екології та соціальних технологій ВНЗ «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»

© ТОВ «Колор Принт»

В аспекті розвитку наукових даних про нутрієнтні потреби осіб, що проходять реабілітацію, нами рекомендований базовий продуктовий набір та режим харчування, розроблене приблизне семиденне меню.

Оптимізація хімічного складу та протекторна дія фармакологічного ефекту аліментарних впливів в контексті комплексної реабілітаційної програми роблять доцільним застосування біологічно активних добавок до їжі та фітопрепаратів за розробленими схемами.

Впровадження рекомендованої дієтологічної програми корегуючих добавок забезпечує паритетність анаболічних і каталітичних процесів в організмі, додаткове позитивне зрушення значень показників центральної гемодинаміки, функціональних можливостей організму (фізичної та розумової працездатності) – в середньому 10-30% (Пономаренко В.І., Аліментарна реабілітація хворих, що перенесли інфаркт міокарду, в санаторно-курортних закладах, 1999)

Використання цілющих лікарських рослин з метою оптимізації достатньої кількості макро-, мікроелементів і вітамінів, чи не єдиний доступний ефективний засіб корегування реабілітаційних раціонів із залученням речовин з високою харчовою і біологічною цінністю.

Лімітуючим фактором у збалансуванні харчових речовин в малокалорійних раціонах є забезпечення достатнього рівня біологічно активних нутрієнтів при невисокому їх енергетичному рівні.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Проценко Андрій Анатолійович

к. пед. н., ст. викл. кафедри теорії і методики фізичного виховання і спортивних дисциплін Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

Нині відбувається активне впровадження у вітчизняну освіту компетентнісного підходу, який є нормативним для міжнародної системи освіти. Це супроводжується оновленням категоріального апарату педагогіки. Аналіз підходів до розуміння понять «компетентність» та «компетенція» свідчить, що поняття «компетентність» співвідноситься із властивостями особистості як суб'єкту діяльності, а «компетенція» – із колом її повноважень. Тому, у педагогічному контексті аналізується процес формування компетентності, а не діяльність із засвоєння компетенцій.

Професійна компетентність – це нормативна комплексно-інтегративна характеристика особистості, що визначає її готовність і здатність до виконання функцій професійної діяльності та ефективного вирішення типових професійних завдань, орієнтує її на постійне професійне самовдосконалення і самореалізацію на основі творчого використання набутих знань, професійного і життєвого досвіду, цінностей, здібностей і професійно значущих якостей.

Учитель фізичної культури – це педагогічний працівник, який має вищу або спеціальну педагогічну освіту та відповідний освітньо-кваліфікаційний рівень, що організовує та здійснює навчально-виховну роботу з учнями загальноосвітніх навчальних закладів з метою формування їх фізичної культури, сприяння гармонійному розвитку особистості, формування позитивних рис характеру, зміцнення здоров'я, вдосконалення фізичної та психологічної підготовки до активного життя.

Оскільки компетентність характеризує здатність особистості до успішної реалізації професійних функцій, для визначення її змісту були конкретизовані функції майбутнього вчителя фізичної культури. На відміну від задач професійної діяльності, що є мінливими та відображають актуальні та перспективні потреби виховання і освіти, функції є інваріативним, незмінним складником професійної діяльності, який забезпечує досягнення її цілі та завдань.

Виокремлені функції учителя фізичної культури утворюють матрицю, що являє собою функціональну модель його професійної діяльності. Матриця складається з трьох груп (термінальні, інструментальні та операціональні) і трьох рівнів (загальнотрудові, загальнопедагогічні і специфічні) функцій.

Функціональний зміст професійної діяльності вчителя фізичної культури є підґрунтям для визначення змісту його професійної компетентності. Як інтегративне утворення, вона являє собою комплекс різних видів компетентностей, що утворюють трирівневу ієрархію (інтегральні, загальні та спеціальні компетентності).

ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МЕТОДІВ ЕРГОТЕРАПІЇ НА РЕПРОДУКТИВНЕ ЗДОРОВ'Я ЖІНОК

Сердюк Юлія Михайлівна

студентка спеціальності «Фізична терапія, ерготерапія» Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій Університету «Україна»

Гераскіна Лілія Равиліївна

к.мед.н., доц. кафедри фізичної реабілітації Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій Університету «Україна»

До початку ХХІ століття народжуваність в Україні досягла рекордно низької межі. Кожне покоління батьків репродукує себе в дітях трохи більше ніж на половину. Саме в період з початку 1990-х років в Україні різке зниження народжуваності стало головною причиною депопуляції.

Провідними факторами зниження народжуваності більшість вітчизняних і закордонних дослідників вважають фактори погіршення рівня життя населення і в цілому загострення соціально-економічного стану в Україні. В той час всі ці процеси проходили і проходять на фоні дуже помітного погіршення репродуктивного здоров'я жінок.